Ανδρέας Πρωτόπαππας. Βυζάντιον

Ο Απόστολος Ανδρέας κατήρχεσε το Ευαγγέλιον εἰς την Σκυθίαν (1) (Σκύθων ημᾶς). . . . . ήλθε εἰς το Βυζάντιον, ή τοποθεσία εκλαύθη συνέχουσε την επιμηκοίαν. Ήταν τότε περί το έτος 36 μ.Χ. (2). Εξαιτούνται οι δι. αἰρνούμενοι, ὅτι ὅταν το απόστολος πόδας ἐγκαθιδρυσε τοὺς πρώτους αὐτῆς κοιμένους, η Αποστολική επιμηκοία το Βυ. ζαντίου ε Ευσέβιος (Εκκλ. ιστορ.) λέγει μεν ὅτι ο πόδας ἐν Βυζαντίῳ η Θρακικὴ Βιθυνία. Καππαδοκία η Ασία. ἀ επιστρέψαι δοὺς εν Διασπορᾷ τοῖς δώδεκα φυλαῖς" ὅρος ὃς ὕστερον ἐγκαινε την σφαῖραν καθ' ἡμᾶς ἔτος μ.χ. 45 η καθ' ἕτερος μ.χ. 54 η 61 μ.Χ ἀλλα δεν λέγει ο Ευσέβιος ὅτι κατέ. στησε η ἔθε το Βυζάντιον η ἐν την θράκην ο πόδας. ἐξ ε ναντίας ο αποστ. Ανδρέας κηρύξας ἐν Σκυθίᾳ ως ο αὐτὸς Ευσέβιος ἱστορεῖ καιρὸν ἐν τοσούτῳ καθ' ἡμᾶς χρόνον, φαίνεται ὅτι δὲν ἦλθε η την θράκην η το Βυζάντιον, διότι πρότερον ἦταν η ἕδρα ἐν την Ποόντον ο αὐτὸς ως το πόδας. Τότε βεβαίως η η αρχαία της Εκκλησίας

(1) Ευσεβ. Εκκλ. ιστ. Τ. α εφ. α. (2) Χρον. Νικηφ. Καλλιστ. Κήρυγμα εν Συνοψ. Χρον. Νικηφ. Καλλιστ. Εκκλ. Ιστορία Β. 30 Η. 6 Λογοθ. Συν. Χρον. Σκυλίτσα ιστορεῖ την αρχ. Κτίσεως § 124 Φλαγ. Χρονογρ. Χρον. σχ. Μαλάλα. Χρον. Μεγ. Εκκλ. ιστ. Τ. Α' σ 312. Le Quien Or. Christ. Τ. Ι σ 8 και 196. Tertul.

Σχόλια της έκδοσης

Πάτμου

1888

29. Δεκεμβρίου

σ 178

Ανδρέας Πρωτόσυγκελος. Βυζάντιον
Αρχιερατεύει. Ευπάτριδας όντας εν αυτῇ. Σλάβους εσταυροδ-

καταδούλους, καθ' ων έγραψαν τον βίον τ. Αθωνίτου οι σήμερον
συμπολιτικοι βυζαντιοι, ιεροσυλίαις αμερίτοις ασεβούσας ταις χώ-
ραις εύδια επιφέρων ο Αειμ. Ανδρέας. Η αυτη καταδουλωσις
δήπουθεν η όλων ευπατριδων συμβαίνει το πρωτον υπο τ.
Ανδρέου εφ' ων Αρχιεράτευεν (το νυν Σταυροδρόμιον λεγ-
όμενον τ. Βυζαντίδος, η δτε ίσως και ο Μεταφραστης Συμεων ι-
κανως εν υπομνήμασι τον πρωτον τοτον ευπατριδων όντας,
πρυτάνεια άνω της τ. Βυζαντίδος αμφισβήτησις. Φαίνεται δε
ότι ήδεν εφ' ταυτας ταις ημέραις ο Πρωτόσυγκελος Ανδρέας, καθ'
ον καιρον εξήλθον οι άγιοι μαθηται εφ' το κήρυγμα, διασκε-
δαννύμενοι φ' Βουλγάρων η Αβιαχαν η Κειμηλιαρχ. (1). . . Κε-
φ. δε συνέβη ήτω 36 ν. Χ. οτότε η διαδοχος ήγειρεν φ' εδίω-
σαν προς τον Δεσποτην . . . . .

Διαιρεν δε εξαίρει φ' το κήρυγμα καθ' ημας πρωτοσυγκελ-
ους Βυζαντίδ των Σλαύων. (3).

ad Scarpat. c. 3. Βίον αυτοδ. Ανδρ. η μεταφρ. υπομν. εφ'
αυ. Ανδρ.. Τα εφ' Ανδρ εγκώμια Αγιοπρόκλ υπεφρ. Κ/πολεως
Ησυχ. Χρυσοβολ Σεργιου, η Συμεων Μοναχ η Χρυσοβέργ η
Νικήτα Βασιλαφ. μεγ. (1) Πρωτ. ΙΑ' 19.
(3) Leunclavius. Lib. III p. 296.